

Erki Pärnaku

LENNA KUURMAA VANILLA NINJA HIILGE- AJAST: meile tehti liiga

Taas kokku tulnud tüdrukutebändi Vanilla Ninja liige **Lenna Kuurmaa** (35, pildil) meenutab Äripäeva raadiosaates „Edukad naised“, et üks põhjus, miks bänd kunagi produtsent David Brandesiga koostöö lõpetas, oli lahvatanud skandaal – väideti, et Brandes ostis tüdrukutebändi muusikaedetabelites kergitamiseks kokku nende singleid.

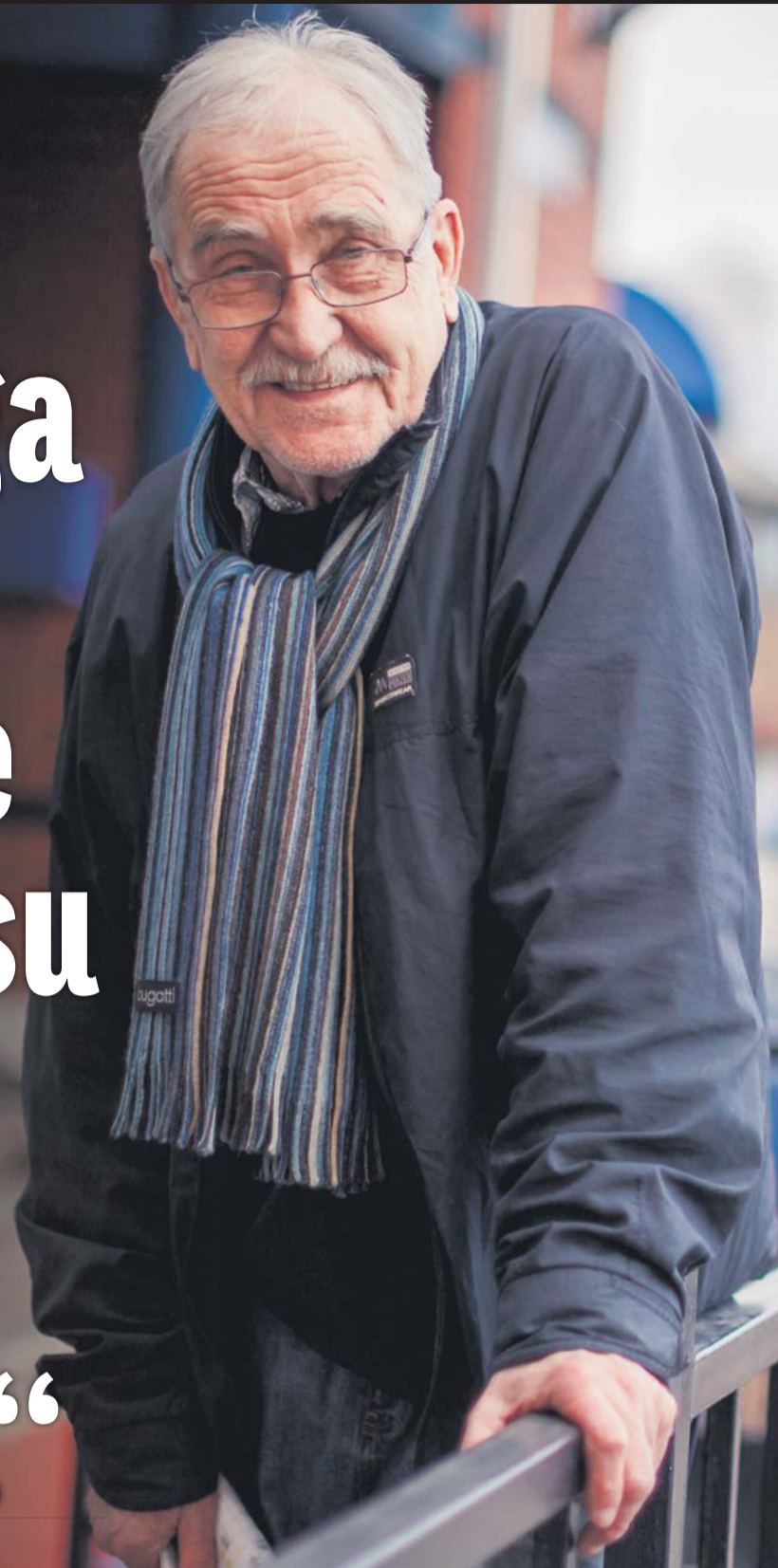
„Mingil hetkel me tundsim, et meile on liiga tehtud,“ vahendab Äripäev Lenna sõnu. Lauljanna väitel muutusid nendega koostööd teinud plaadifirma otsused hämaraks ja läbipaistmatuks. „Otsustasime, et tahame ise rohkem kontrollida ja olla otsustajad oma loomingus,“ lisas Lenna.

„Ka tema ilmselt tajub, et me pole enam mingid plikad, kes tulevad välismaale ja kel pole mingit kogemust ega pagasit,“ räägib Lenna, et nüüd tehakse sama produtsendiga taas koostööd. Vanilla Ninja teatas taas ühinemisest, mida fännid on juba aastaid oodanud, mullu novembris. **OHTULEHT.EE**

ELU.OHTULEHT.EE

Juhataja Katrin Roht
Tel 614 4058
katrin.roht@ohtuleht.ee

„Mina ei tea, kuidas teistele, aga minu jaoks on elu mõte see, et katsu oma elu ära elada korralikult.“

Covid tappis nimeka moelooja Alber Elbazi

Laupäeval suri Pariisis 59 aasta vanuses maailmakuulus moelooja **Alber Elbaz** (pildil), kes oli töötanud Prantsusmaa tuntumates moemajades.

Israeli päritolu disainer oli äsja tulnud oma moemärgiga AZ Factory. Tema äripartner Johann Rupert ütles BBC Newsi teatel, et Elbaz suri koroonaviirusega nakatumise tagajärjel. Covidisse oli oktoobris surnud ka maailmakuulus Jaapani päritolu moedisainer Kenzo Takada.

Elbaz oli 2001–2015 Lanvini kunstiline juht. Enne seda töötas ta Guy Laroche'i ja Yves Saint Laurenti moemajades. **OHTULEHT.EE**

Vida Press

Suri Soome estraadilegend Fredi

78 aasta vanuses on surnud legendaarne Soome laulja **Matti Siitonen** (pildil 1976. aasta Eurovisionil), keda tunti artistinimega Fredi. Armastatud estraaditähelahkumisest teatas avalikkusele tema sõber ja kolleeg Ilkka Lähtenmäki ehk Ilkka Hemming, kellega Fredi oli üheskoos esinenud kvartetis Kivikasvot.

Ilkka rääkis Ilta-Sanomatele, et sõbra surm oli tema jaoks vapustus. Fredi oli pärast jõule koduühes kukkunud ning puusale vigas teinud. Sestsaadik läinud tervis allamäge. Fredi pääses küll haiglast koju, kuid pidi liikuma rulaatoriga. Hiljuti viidud ta uuesti haiglasse, kust kojuõitu paraku enam ei tulnud.

Fredi oli aastakümneid Soome estraadi nimekamaid artiste. 1967 ja 1976 esindas ta oma kodumaad Eurovisionil. Kivikasvot telesaadet jälgis 1970. aastatel, selle kõrgajal 2,5 miljonit soomlast. Fredi oli ka helilooja, kelle paladest on tuntumad „Kolmatta linjaa“ ja „Pieni nukke“.

Fredi oli 1969. aastast abielus Eva-Riitta Siitoneniga. Neil on kaks last. Lauljast tütar Hanna-Riikka, kes on tuntud duost Taikapeili, suri 2018. aastal vähki. **OHTULEHT.EE**

„Ma pean tunnistama, et viimasel ajal olen hakanud rohkem mõtlema sellele, mis saab pärast. On vaja asjad paika panna, korrastada ja endast mitte rämpsu järele jätta,“ rääkis Ago-Endrik Kerge oma 80 aasta juubeli intervjuus Ohtulehele.

KATRIN HELEND-AAVIKU
katrin.helend-aaviku@ohtuleht.ee

Kaks aastat tagasi istus Ago-Endrik Kerge Pirital asuvas Ecolandi hotelli restoranis lauas minu vastas ja silmitses mind üle prillide puurivalt, aga sõbralikult. Tal oli kohe-kohe täitumas 80 eluaastat ja olime leppinud kokku juubeliintervjuu. Mul oli tema ees suur aukartus ja närveerin kohutavalt. Tema mitte. Tema nägi mind esimest korda. Teist korda kohtusime siis, kui ta istus pärast tema aukspeetud juubeliüritust „Minu veetlev leedi“ koos oma kunagise kursusevenna Väino Areniga Estonia valges saalis nagu kuningas troonil ja mind määrgates viipas mu rõõmsalt enda juurde. Kallistasime. Soovisin veel kord õnne. Naljatasime. Olen pärast mõelnud, praegu nüüd eriti, kuidas vahel üksainus intervjuu võibki jätta südame soojaks.

Küsisin Ago-Endrik Kergelt tookordses intervjuus, kas ta on kunagi otsinud elu mõtet. Tema kunagises lavastuses „Inimese elu“ ju seda otsiti. Ta vastas: „Ma

ei ole teda kunagi otsinud. Minu elul on minu jaoks küllaldane mõte olemas. Nii kaua, kui aega antakse, veedan siin maa peal ja mis pärast saab, selgub hiljem. Kas sinna või sinna.“ Ise näitas samal ajal naerdes sõrmega algul alla ja siis üles. „Kas kumbki variant ei hirmuta?“ uurisin tookord.

„Ei hirmuta! See kõik kuulub asja juurde. Aga ma pean tunnistama, et viimasel ajal olen hakanud rohkem mõtlema sellele, mis saab pärast. On vaja asjad paika panna, korrastada ja endast mitte rämpsu järele jätta.“

Elu mõtte sõnastas Ago-Endrik Kerge aga nii: „Mina ei tea, kuidas teistele, aga minu jaoks on elu mõte see, et katsu oma elu ära elada korralikult.“

Kui korralikult ta oma elu elas, teadis ta ilmselt ise kõige paremini. Üsna tõenäoliselt ütles ka ise selle kohta samamoodi, nagu ta intervjuus ühele mu küsimusele muheldes vastas: „Ma ei tea, kas ma olen ebaviisakas, aga ma pean ütleva, et mul ei ole enda kohta kaebusi. Tõsieestlase kombel ei ole millegi üle kaevata. See teeb muret.“

Kuigi Ago-Endrik Kerge on endal kohta tähendanud, et tal on halb iseloom, on nii mõnigi temaga koos töötanud inimestest hoopis teist meelt. Kunstnik Liina Pihlak on öelnud, et temaga oli väga huvitav ja kerge töötada: „Kuigi tal on oma kindel käekiri, ei ole tal stampe. Ja seepärast ei või kunagi kindel olla, kuidas üks või teine asi välja kukub. Alati ta pakub väga meeldivaid üllatusi oma lahendustega. Ta ei ole sedasorti mees, kes sulle algul räägib pikka ja segast juttu, vaid tema jutt on alati lühike ja asjalik ja annab põhjust mitmepäevasele mõtlemiseks. Kergega on huvitav töötada ka seepärast, et ta seab nii endale kui ka teistele mitmesuguseid ja keerulisi ülesandeid. See et temaga kerge töötada on, peab ikkagi paika, sest töö teeb raskeks üksteise mittemõistmine, möödarääkimine ja igasugused töövalised asjaolud. Aga need Kergega koos töötades täiesti puuduvad. Tema juures on tore joon ka see, et ta teeb vahet tähtsa ja vähetähtsa vahel ega aja sind hulluks mingisuguse pisiasja nõudmisega, vaid lahendab selle hoopis teistmoodi ja võib-olla paremini. Aga siin on üks piir, kus ta jääb kindlaks nagu raudnael ja ükski ilukõne ei aita. Ta lihtsalt leiab, et see või teine asi on tema jaoks tähtis ja sellest ta ei tagane samugi.“

Selle, mis Ago-Endrik Kergele oli elus tähtis, on ta ise ligi nelikümmend aastat tagasi telesaates „Imet tabamas“ kokku võtnud nii: „Ei tohi unustada inimlikke kontakte. Oma perekonnaga, kaastöötajatega. Et me alati ei tormaks oma töödes ja tegemistes, vaid et me võiksime leida teineteise jaoks teinekord aega ja lihtsalt inimlikku sõna.“

Inimlikkuse mõte on lipsanud ka tema lavatükkidesse. Tema lavastatud „Kuulsuse narrides“ laulis soss-sepast leitutaja Jaan Taticas ju Ago-Endrik Kerge kirjutatud lauluridu: „Ma mõtlen imeilisi inimlikke mõtteid, miks põleb küünal, soolasilk miks nukker näib...“ Saates „Imet tabamas“ mõtiskles ta Estonia teatri koridorides kõndides: „Tihtipeale kui mõelda, mida tahaks tulevikust, võib-olla on see rumal, võib-olla see tundub iseteadlik... kuid tahaks hetke, kus ei tee tööd. Mitte midagi tahaks teha.“

Oma luulekogus, „Õnne 13“ tegelaskuju Einar Karmiku nime all välja antud „Lembesalmikus Almale“ on ta luuletusse „Kotkalind“ kirjutanud sellised sõnad: „Olen uhke kotkalind. Ja lendan, kuhu tahan. Ja kui ma enam lennata ei taha, panen tiivad seljataha. Panen kokku nad. Vat nii!“

Nüüd on tiivad kokku pandud. Head teed, Ago-Endrik Kerge!